

ژن و ئایینی به‌ه‌دینی (1)

ژین، ژیان و ژیار، چاواکانیان ژنه.

ئەگەر بێژین بۆ یەکەم جار ئەمە ژنان بوون پێش پیاوان، داھێنەر و ئاگادار بە راز و نەهێنیەکانی سرووشت و سەرچاوەی شارستانیەت بوون، شتیکی ناراستمان نەگوتوو. لە راستییدا ئەمە ژنان بوون کە پیاوانیان لە سەردەمی کۆی بوونی چاخی سەرەتایی بەردەکان، پەلکێشی چەرخێ نوێی بەردیی کرد.

تێکرای لیکۆلینەرانی مروفناس و ئاسەوارناس، هاودەنگن کە ئەمە ژنان بوون کە داھێنەرانی ژیار بوون. کارەکانی پەپووە بە خۆراک و خواردن کە بە «کاری ژنانە» بەناوبانگە، لە راستییدا یەکەمین کۆشش و هەنگاوی بەرچاوی و گرینگی کۆمەلگای مروفناوەتی بوو، کە ئەم جۆر کارانە داھێنەری خودی ژنان بوو، بۆیە لە ئەنجامدان و بەرپووبەریشی شارەزایەکی فرەشیان هەبوو.

ئەو شتانەى كە چەرخى بەردى نوئ، لە سەردەمى بەردى سەرەتايى كۆن جودا دەكاتەو: چى كوردنى كاسە و دىزە، چىنن و دوورىنى بەرگ و راخەر، كشت و كال و دروئىنە كوردن و مالى كوردنى گيانلەبەرانە. ئەمە ژنان بوون كە كارى پستن و چىننىيان بە سەر ئەستۆ بوو و داھىنەرى كاسە قورپىنە و دىزە و گۆزە بوون.

ژنان بوون، كە تۆو و دانەيان كۆ دەكردەو و خىرا يا درەنگ تى گەبىشتن كە ئەو دانەى كە بە پرووى زەوى دەكەوئت، دەبىتە ھۆى پرووئنى گول و گياكان و بەمجۆرە كشت و كال و شارستانىەتايان داھىنا. ژنان بوون كە خانە و كاشانەيان، بە شوئىنكى ھىمن و ئاسوودە دەرھاورد. چونكە لە سەردەمى كۆندا، پياوان زىندەگى رۆژانەيان بە راو و شكارى گيانلەبەران دەگوزراند. بۆيە ژنان، بە داھىنەرى كشت و كال و چى كەرى خانووبەرەى سەرەتايى، لە چەرخى كۆنى داىك سالارى دەژمىردرئىن. بۆيە زۆر گونجاوہ كە بىژئىن، ژنان بوونە ھۆى خىرا گەشەكردن و پىگەبىشتنى بنەما و بنىاتى كۆمەلگاي سەرەتايى.

ژنان هەر له «هه‌وشار» هوه تا «دهشتی شاره‌زور»، له ده‌ریاچه‌ی «وان» تا گۆلی «ورمی»، له چپای «ئاگری» تا «تهختی هه‌ورامان»، له په‌رستشگای «ئانا‌هیتا» تا «ئاگرگه‌شه‌سپ»، و له ئاستیکی پان و به‌رینتر، له رووباری «نیل» هوه تا ده‌ریای «ره‌ش» و «قه‌وقاز» (که‌و و قاز)، ده‌ست و شوینه‌واریان به‌سه‌ر گوند و شاره‌کانه‌وه به‌جی هیشتووه.

ژنان له «میتسوپاتامیا» که به‌لانکه‌ی شارستانییته‌ ده‌زانریت، تا ئاستی به‌رپوبه‌ری و کاروباری ئابووری و ئایینی، خۆیان پێ ده‌گه‌یانده‌. به‌گویره‌ی نووسراوه‌کانی کۆنی به‌هدینی و قه‌باله‌کانی هه‌ورامان، ژنان خاوه‌نی که‌سایه‌تی یاسایی بوون و له‌ده‌سته‌لات و خاوه‌نداریه‌تی و داب و نه‌ریته ئایینی‌ه‌کان به‌چه‌شنیکی به‌رچاو به‌شدارییان ده‌کرد و له‌ته‌مه‌نی پیرۆزی پیری و روحانی، به‌رپرسیاری ئایینی و چاوه‌دیری په‌رستشگا و داد و وانه‌گوتن له‌به‌شه‌کانی جیاوازی زانستی سه‌رده‌م، به‌ئه‌ستۆیان بوو...

له كوردستاني كۆندا، ژنان فيري سواركاري و تيرهاويشتن و هونه ركهاني رهمي ده بوون و له هونه ركهاني به زميش وه ستاي خوي بوون و له راو و جهنگيشدا به شدارييان ده كرد. له قهباله كاني هوراماندا به پووني دهرده كه وپت كه ژنان خاوه ني باخ و رهم و كيگه خويان بوون و له سوود و قازانچ و ئالوگور و كریدان و خاوه ندریيه تي، ئازادي ته واويان هه بووه.

ژنان له سهرده مي ميدياكاندا ههردهم توانيو يانه له جي پياو بن و داك له جي باوك بيت، به لام پيچه وانه كه ده گمهن بينراوه. زور به دلنيايي ژنان، ته نيا ته لمهنت و جه وههري نه گور و پايه داري كومه لگا بوون و هه ن. زنجيره ي خزمایه تي له ريگاي ژن به رده وام ده بوو، كه ئيستا ش ره گه كاني نه م هزره له ناو كومه لگاي كورده واري به رچاو ده كه وپت.

له كاتي توژينه وه ي ئايينه كاني جوراجوري جيهان، يه كيك له و شتانه ي كه سهرنجي ليكولينه ريك به خويه وه خهريك ده كات و بوي بالكي شه، مژاري ژنه. له چيروكه به ناوبانگه كه ي «ئاده م و حوا» ي موسا، گوايه ژن له په راسوي پياو چي كراوه.

له چيروكي ئافراندي «ودا كاني سه نسك ريتي»، توشتر ي (1) ئاسنگه ري خودا وه ندي هي ندي، ژني به مجوره دروست كرد. توشتر ي ده ست ي بو ئافراندي مرؤف برد، سه رها تا پياوي به ديهي نا. ئاگاي لي نه بوو كه هه موو نه و كه ره سانه كه پيوست بوو له چي كردني پياو به كاري هي نا و شتيكي بو ژن نه ما. بويه بو ئافراندي ژن له شت و مت و به رماوانه ي كه به جي مابوو له چي كردني ئافه رينشت، كه لك ي وه رگرت و ته فلي يه كي كرد و ژني به م شيوه ئافراندي:

له گرد ي مانگي تابان، له پيچ و خه مي گولي لا ولاو، له چه سپيني گياي بزوك، له له ره ي شه وه ر، له باريكي قاميش، له سووكي گه لاكان، له نيگاي ئاسكان، له خربوونه وه ي ميش هه نگوين، له هه راسي كه رويشك، له چه هچه هي بولبول، له ته زيني به فر، له نه رمي سينگي توتي، له سه ختي به ردي خارا، له

شیرینی ههنگوین، له درې پلہنگ، له گهرمی تیشکی ئاگر، له دوو پرووی مهلی دورنا، له بهئمهگی قاز، هه مووی ئه مانه ی تیکه ل کرد و ژنی ئافراند.

له ئه ده بیاتی به هدینیدا، گوایه ژن و پیاو وهک یهک له ناوی گولی ریواس دروست بوون (مەشی و مهشیانه). خوی گرینگی ئه م مزاره له ناو ئایین، له وه دایه که چلۆن و به چ چه شنیک سهیری پله و پایه ی ژن ده کریت. ریز و پله ی تایبه تی ژن له ناو ئایینی به هدینی، وهک ئه ستیره یهکی پرووناک له ناو ئه م ئایینه دهره وشیته وه.

بیگومان هه ر وهک هه موو لا هاوبیرن له وه که زهرده شت پیش له وه په یامهینه ر بیّت، فیلسوف بوو. زهرده شت بو دامه زراندنی دروستی ژیرخانی کومه لگا، یه کسانی مافی ژن و خیزانی بو مه به ست بووه و مهرجی گه شه کردن و پیشکه وتنی کومه لگای، به به رابه ری ژن و پیاو زانیوه.

له ئايینی به هیدینی ژن له هه موو لایه نه وه له تهك پیاو به رابه ر و یه كسانه. ژن ده توانیت به بی جیاوازی وهك پیاو داب و نه ریتی ئایینی به ریوه ببات، سه روك و سه ركه رده بیټ، بریارده ر و ئازاد، وهك پیاو مافی بی جیاوازی هه بیټ. زه رده شت هه لبرژاردنی ئازادانه ی هاوسه ر، به مافیکی سروشتی و سه ره تایی كچان ده ژمیڤیت.

له دینی به هیدینی هه بوونی چه ند ژن بو پیاو، به کاریکی ناڤه وا و تاوان ده زانڤیت. له کاتی مردنی هاوسه ر، ژن یا پیاو بو ی هه یه هاوسه ری تازه هه لبرژڤیت، یا ئه و کاته ی که ژن مندالی نابیت، له سه ر ویستی ژنه که، ئه و پیاو بو ی هه یه ژنیکی تری هه بیټ. جیا بوونه وه ی (طلاق) ژن و میڤد له ئایینی به هیدینی کاریکی ئاسان نییه، چونکه په یمانی هاوسه ری زور به پیروژ و به رز ده ژمیڤیت و چونکه له کچ و کور به ئازادی و خوشه ویستی یه کدی هه لده بژڤرن، ئه وه ده رفه تی جیا بوونه وانه و به ردان که م ده بیټه وه . «پروفسوڤ جه کسن» ده نووسیت: له ناو زه رده شتی هه کان چه ند ژنی باوی نییه و پیاوی زه رده شتی بیجگه له یهك ژن، ژنی دیکه ی نییه. په یمان شکیینی له ناو ژنیانی هاوسه ر پیاو ده توانین بلین نابینڤیت و پیشه ی له ش فروشی له ناو «به هیدینان» نییه.

یه کیك له هویه سه ره کیه کانی گه شه سه ندنی شارستانی هه تی «میدیا» کان ده گه رڤیته وه بو به رابه ری و یه کسانه ی مافی ژن و پیاو و ئازادی ژن له و شارستانی هه ته دا. ئازادی ژن له ناو کومه لگای به هیدینی تا ئه و راده بووه که کچ ده ی توانی له سه ر هه ز و بریاری خو ی، ته نانته ئه گه ر دژی بیڤی بنه مالگه شی بیټ، هاوسه ر به هه زی خو ی هه لبرژڤیت.

ئەم دابە ئیستاش لە ناو برێک لە ھەرمێمەکانی کوردستان بە چەشنی «پەدوو کەوتن» ماوە. لە ئایینی بەھدینی ژن دەتوانیت خاوەنی زەوی و زار و باخ و سامان و ھەموو ئەو شتانەی کە پیاویک بۆی ھەبێت، ببیت. ژن دەتوانیت داوەر بێت و لە دادگاھدا، دادی خەڵک بدات و ھاوشانی پیاو لە بەرگری نیشتمانیدا، لە کارزاری جەنگدا بەشداری بکات. ھاوسەری، کاریکی پەسەند و پێویستە لە دینی بەھدینی. ھاوسەری لە سەر بنەماکان و دەستووری دینی زەردەشتدا، بەرابەر بە یەکسانی و ئازادیی ژنە.

کاتیڭ مروڤ سەیری برپڭ له هەرمه‌کانی جیاوازی کوردستان دەکات، پەگڭی میژوویی له ئاسەواری ئایینی بەهدینی له ناو دیمانه و پەوشتی ژنانی کورد دەبینیت، هەر چەندە کاریگەری دینی و کلتووری بیگانه‌کان بێئەندازە کوشەندە بوو، هزر و پەوانی پیاو و ژنی کۆمه‌لگای کوردهواری له جەوهەری یه‌کسانی و بەرابەری ئایینی بەهدینی شۆردووته‌وه، بەلام ئاسەوهرانه‌کانی پەوشتی بەهدینی له ناو سیما و پەوشتی ژنی بویری کورد دەبینیت‌ه‌وه و له برپڭ ناوچه‌ی کوردستان بەرابەری و دەست‌پۆشتووی ژن بەرچاو ده‌که‌ویت، که ئەمه له جەوهەری ئایینی بەهدینی نزیکتەر و راست‌تره.

دەزانین که میدیاکان پێش 8 سەده‌ی پێش زایین، ئیمپراتۆرییه‌کی به‌هیزیان هه‌بوو، به‌شیوه‌یه‌کی مروڤانه‌ ده‌سته‌لاتی میزوپاتامیا و هه‌موو پۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راستیان به‌ده‌ست گرت. «ئیگۆر میخائیل‌ویچ دیاکونۆف» نووسه‌ری «رووس» له‌ پهرتووی «میدیا» له‌ ساڵی 1965، له‌ زمانی «لنین» ده‌نووسیت که میدیاکان نه‌ته‌وه‌کی ئازادبخواز بوون.

گۆرانی‌کاری و هزر و رامانی زه‌رده‌شت کاریکی ئاوه‌ی کرد که ژنانی میدیا له‌ هه‌موو به‌شه‌کانی ژبان و کۆمه‌لگا هاوریز و هاوشانی پیاو بین. ژنان سه‌ربه‌ست و ئازادبوون، به‌و جۆره‌ که له‌ میژووی هه‌یج گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی ئه‌و سه‌رده‌مه و پاشاتریش، ئیمه‌ ئه‌و ئازادییه‌ نابینن. له‌و سه‌رده‌مه‌ یۆنانییه‌کان له‌ته‌ک ژنانی خۆیان وه‌ک کۆیله‌ هه‌لسوکه‌وتیان ده‌کرد. ته‌نانه‌ت ناوداریکی وه‌ک «ئه‌ره‌ستو» ده‌یگوت که (ژن روڤی نییه‌). (په‌رتووی میژووی فه‌لسه‌فه‌ی زه‌رده‌شت. بل دوهرۆی. پاريس. 1984. لاپه‌ره‌ی 110)

جیگای خۆیهتی لیڤه دا سهرنجیك له واژهی «دایك» له ناو زمانی كوردی بدهین. له زارواهكانی جیاوازی كوردی واژهی «دایك» بهم 10 جوړانه دهگوتریت: «دایه، دایك، دالك، دا، ئا، ئودا، دئ، جیا، داك، داده». ناوی دایك بهم جوړانه له ناو زاری زاروکی كورد له ناو زارواهكانی جیاوازی كورد دیتته دهر و دیتته بیستن. وشهی «دایك»، له وشهی «دا» و «یك» دروست بووه. «دا» له زمانی كوونی كوردی، ئاقیستایی به واتهی «دان، دایین، بهخشین» هاتوو. (فه رههنگی واژهكانی ئاقیستا. بهرگی 2. ل 726/712) و وشهگهلی «داتهر، دادار، دادر» لئ دروست بووه كه هه مووی به واتهی بهخشینه ره و یهكیك له سه دوپهك ناوی ئه هورا مهزداپه له ئایینی بههدینی.

واژهی «دا» ئیستاكه له فه رههنگی زمانی كوردی پتر له 16 واتهی ههیه، وهك: 1- له پیش وشه به مانای به ره وخوار (داكهوتن، داهینان، داهینتن) 2 نوئ، تازه (ئاوازیك داهاتوو) 3 ههتا، ههیا (دا بوؤ خۆم دیم، ههچ مهكه) 4 دابا، بلا (دهبا، دا با بزانه چیه) 5 مات و سهرگهردان (دا مابووم) 6 ئه، هوی (دا نهشمیله گیان بئ) 7 مهكه، وامهكه (دا بئ دهنه به با گویم لئ بیئت) 8 پیشگری خواستن (دا پیم به، دا بئ) 9 وشه هاندان (دا دهی، په له كه) 10 وشه ریزنان له كیزئی شوو نه كردوو (دا گولچین) 11 ده فرایهتی (ئهم جهواله چی تئ دایه) 12 چاره سهری نه خوشین (خه ریکی داو دهرمانم) 13 هاوار و گازند (دا له دهست داگیركهری بئ به زهیی) 14 لیدان (له منی دا) 15 به واتهی بهخشش و بهخشین

(دیاری دا به من) 16- به مانای دایک، دئی، داک، دالک. عه ره بيش وشه ی «دایه» یان له زمانی کوردی وهرگرتوو و له جیگای «مامان» کوردی به کاری دینن. وشهکانی «دایکه» و «دایکه له» که بۆ دواندنی دایک به زاری خوشه ویستی له ناو زمانی کوردی ماوه، له چاوکی وشه ی ئاقیستایی «دا» یه. خودی ناوی «ئه هۆرا مه زدا»، وشه ی «دا» ی له خو گرتوو. «ئه هۆرا مه زدا» به واته ی خودای مه زنی به خشینه ر. «مه ز» له زاراوکی کرمانجی ژوورو، به واته ی مه زن وهك خو ی ماوه، «دا» به واته ی به خشینه ر و به دیهینه ر، که هه ر له زمانی کوردی ئیستا وهك خو ی ماوه.

بۆیه کاتیك مرؤف سه رنجی ناوهکانی «خوداوه ند، ئه هۆرا مه زدا، دادار، دایک» ده کات له ناو هه موویاندا، وشه ی هاوبه شی «دا» ده بینیت. خالی هاوبه شی خودا و دایک ئه ویه که هه ردووکیان «به دیهینه ر» و دروستکه رن. وتمان «مه زدا» به واته ی به دیهینه ری مه زن، بۆ په سن و دواندنی خوشه ویستی له به رده م خودایه، «دایکه» ش به واته ی دا هینه ری چچوکه، دایکه له بۆ په سن و دوواندنی خوشه ویستی له به رده م دایکه. ناوهکانی کچه که، کوپه که، باوکه و دایکه له زمانی کوردی هه مووی به مه به ستی ده رپرینی خوشه ویستی به کار دیت. بۆیه زۆر گونجاوه که ئه گه ر بگوتریت له ناو ئایینی به هدینی و زمانی کوردی، ریزی دایک شان له شان ی خودای مه زدا و دلۆقان ده دات. واژه یه کی دی له زمانی کوردی هه یه، «ئافره ت» که وهك وشه ی «ژن»، هه ر کوردییه و له چاوکی «ئافراندن» دیت. بی گومان واژه گه لی ترمان هه یه که وهك نازناو یا ریزنان، بۆ ژنان و ئافره تان به کار دیت، وهك «که ی بانوو»، که ئه ویش سه ر به واژه ی ئاقیستایی «که ی، کاوی» به واته ی به ریز، سه رۆک،

پاتشا، میر و خاوهن تاج و تهخته. وشه‌ی که‌ی له‌ته‌ک ناوی زۆر پاتشای دیرۆکی کۆنی کورد، گری‌ی خواردوو هه‌ک: که‌ی خه‌سه‌رو، که‌ی قوباد، که‌ی کاووس. ئایینی «کاکه‌ی» و هه‌روه‌هاش واژه‌ی «کاکه» له‌ چاوکی وشه‌ی «که‌ی» ئافیستایی گیراوه، که‌ی له‌ زمانی کوردی سه‌رناوی ژنان و پیاوانی به‌پیز و پیره. هه‌روه‌هاش واژه‌ی که‌ی له‌ته‌ک وشه‌ی دی له‌ زمانی کوردی، ئیستاکه‌ش به‌ کار دیت وه‌ک: (که‌ی سه‌را به‌ واته‌ی سه‌را و کۆشکی پاتشا)، (که‌ی بیانوو به‌ واته‌ی ژنی پاتشا، شازن، کابان)، (که‌ی خوا، کوپخا، که‌ی خودا به‌ واته‌ی پیاوی ژیر و به‌مشۆر)، (که‌ییل به‌ واته‌ی سه‌رکۆمار و سه‌ردار و سه‌رۆکی ئیل و هۆز)، (که‌ی نه‌ک به‌ واته‌ی که‌نیشک و دوپتیره، کچ).

له‌ ناو هۆره‌کانی زه‌رده‌شتدا، ناوی ژن و پیاو له‌ یه‌ک ریز و به‌ یه‌ک ریز هاتوو. له‌ کاتی ستایش و نیایشته‌کانی ئایینی، له‌ کاتی جه‌ژنی شالیپۆشان ته‌مه‌نی کچ و کوپ وه‌ک یه‌ک دیاری کراوه. مرۆف ده‌توانیت له‌ سه‌روه‌کانی زه‌رده‌شتدا، دوو لایه‌نی ته‌واوکه‌ری یه‌کدی ژن ببینیت. یه‌که‌م ژن وه‌ک به‌روه‌ماندیک‌ی به‌هدینی، دووه‌م وه‌ک یه‌کیک له‌ دوو په‌گه‌زی مرۆف، که‌ شوین و جیگای تایبه‌تی له‌ ژینانی کۆمه‌لگای هه‌یه. زه‌رده‌شت، ژن وه‌ک نیوه‌ی کۆمه‌لگا و به‌روه‌ماندیک‌ی به‌هدینی، ویزدان و رامانی مه‌به‌سته، بانگه‌یژی ده‌کات که‌ هزر و رامان و بریاری خۆی به‌ ئازادانه‌ هه‌لبژیریت.

ژن ئازاده که‌ له‌ سه‌ر بنه‌مای بیر و ئەندیشه و ناسین و زانایی خۆی، ئەو شته و ئەو که‌سه‌ی که‌ خۆی پێی خۆشه‌ هه‌لبژیریت. (هاتی 46. سه‌روودی 15). له‌ دیتنی دووه‌میش، ژن یه‌کیک له‌ ئەندامانی کۆمه‌لگایه که‌ ده‌بیت ده‌ور و ئەرکی تایبه‌تی خۆی وه‌ک کیژ، وه‌ک هاوسه‌ر، وه‌ک دایک و وه‌ک ژن له‌ ژینادا ببینیت. لیره‌دایه که‌ ئافراندن و په‌روه‌رده‌کردنی منال به‌ چه‌شنیک‌ی سه‌رووشتی ده‌که‌وینته‌ سه‌ر شانی دایک.

زهردهشت مروّف بانگهپژ دهكات بو تيگهيشتن و وهرگرتني پهيامي راستي و موژده و مزگيني ئهوه دهدات كه به ههلبژاردني چاكه، كه ويژداني مروّف برياردهريهتي، بهرهو پيشگا و سهراي پاكان و خاسان ههنگاو بنيت. ليّرهدا زهردهشت، زن و پياو ههر دوو، هاوكات به يهك ئاست دينيته بهيان كه ههر كهس له ههلبژاردندا خوّي ريگاي به نازادانه ههلبهژيريّت. بوّيه له سهر ئهم بنهمايهيه كه زهردهشت ههر كات له سروودهكاني مروّف به گشتي دينيته گفتوگوكردن، مهبهست ههم زن و ههم پياوه. (هاتي 34. سروودي 7)

رؤزي 12.05 مانگي كوردي، «سپندارمهز» پينجهم رۆزي مانگي «رهشه مه، ئهسپه ند، ئهسفه ند» بهرانبهر به بيستوچواري فهبرهوري 24. 02 زاييني، ههر له ميژووي كوئنهوه تا كوئايي ئيمپراتوري ساسانيهكان تا هاتني ئيسلام، رۆزي زنان بووه و جهزن گيراوه. لهم رۆزهدا زنان دياريبان له هاوسه رانيان وهرگرتووه.

1- Thshtri

(بهشیکی هه ره زۆری هاوسه ریبهك كه ئیستا له ناو كوردان باوه و ئه و راما ن و دیتن و مافه، كه پیاوی كورد ههیه تی له هه مبه ر ژنان و ههروه ها دیتنی بریکی زۆری ژنانی كورد سه باره ت به خۆیان، له تهك كۆیله تی جیاوازییه کی ئه وتۆی نییه. بۆیه ده بیته مرۆقی كورد، به تاییه ت پیاوی كورد، ئاوړ بداته وه له خۆی و دیروکی خۆی.)

بابان سه قزی

